

[C. J. F. Sven.]

blive adskilligt større, ja, det vil kunne stige helt op til de 2 Mill. Kr.; ingen kan vide noget om det. Og da Følgen af Undladelse af Tilbagebetaling af disse Laan ikke er meget betydelig, vil Impulsen til at tilbagebetale Kommunelaanene være meget ringe.

Kommunegælden vurderes at ville koste i alt 19 750 000 Kr. Atter her er det det rene Skøn, der ligger til Grund. Kommunegælden er tænkt delvis at skulle træde i Stedet for Hjælp med Fattighjælps Virkninger og i Stedet for de Understøttelser, der hidtil er ydet gennem Hjelpekasserne. Disse Udgifter andrager, saa vidt jeg ved, i Øjeblikket 34 Mill. Kr. Under Hensyn til den udvidede sociale Forsorg, som paa andre Omraader gennemføres, anslaaer man efter Beregningerne, at de 34 Mill. Kr. skulde kunne modsvares af en Kommunegæld paa ca. 20 Mill. Kr. Men hvilken Betydning det vil faa, at man ophæver de hidtil eksisterende Følger af den egentlige Fattighjælp, er det ganske umuligt at have nogen Mening om. Og man kan ikke se væk fra, at der vil kunne ske meget betydelige Overskridelser af den til Kommunegælden kalkulerede Sum.

Om det nu er muligt i Udvalget at faa mere fast Bund under Fødderne med Hensyn til Rigtigheden af de opstillede Overslag, kan jeg naturligvis ikke sige; men saa meget kan jeg sige, at paa det foreliggende Grundlag vil det sikkert være meget betænkeligt at bygge.

I denne Forbindelse kan jeg ikke tilbageholde en Bemærkning om det Forhold, at naar man tidligere har diskuteret Spørgsmaalet om Understøttelse med Fattighjælps Virkninger, er det altid blevet fremhævet, at den dyreste Maade at hjælpe paa var at yde egentlig Fattighjælp. Nu foreslaas det at indskrænke den egentlige Fattighjælp til et rent Minimum, men ikke desto mindre sker der dette, at man ser en meget betydelig Stigning i Udgifterne, selv efter de foreliggende Beregninger. Hvis den saa stærkt hævdede Teori om, at Fattighjælp er særlig dyr, var rigtig, skulde man jo have troet, at Resultatet af Omlægningen vilde være en Dalen af Udgifterne. (*Socialministeren* [Steincke]: Det tror jeg ogsaa!), og i Stedet for er det blevet til en Stigning.

Den højtærede Socialminister siger, at det tror han ogsaa. Ja, man siger, at Troen kan flytte Bjerger, men Troen i dette Tilfælde har i hvert Fald ikke kunnet flytte Beregningernes Grundlag. (*Socialministeren* [Steincke]: Ikke andres Beregninger, nej!). Ja, hvis de Beregninger, der har fulgt Lovforslaget, ikke er afgivet af Ministeren, paa

dennes Ansvar, hører jo en hel Del op. Jeg vil dog gaa ud fra, at naar man faar en saadan Socialreform til Behandling, kan den højtærede Minister ikke bagefter sige: De Beregninger, der ledsager Lovforslaget, er ikke mine, dem har jeg ikke noget med at gøre.

Men hvis det altsaa virkelig er den højtærede Ministers Mening, at Beregningerne ikke holder Stik, men at Udgifterne vil synke . . . (*Socialministeren* [Steincke]: De er forsigtige!) Forsigtige, ja, Forsigtighed er en Borgmesterdyd, og jeg skal for saa vidt ikke have noget imod, at den bliver praktiseret, men naar det giver sig saadanne Udslag, at man her er oppe i anslaaede Millionudgifter, der efter Ministerens bedste Skøn ikke vil blive Realiteter, synes jeg nok, det er en noget mærkelig Fremgangsmaade at lade disse Udregninger af de formodede Udgifter ledsage Lovforslaget.

Paa den anden Side fremføres jo forskellige anslaaede Kreditposter, og det maa saaledes erkendes, at Socialreformen indfører administrative Forbedringer paa flere Omraader. Ved Forslagene tilsigtes indført en vis Simplificering af selve Administrationen af den sociale Forsorg. Dette fremhæves, som naturligt er, fra den højtærede Ministers Side som en Dyd ved Lovforslagene. Men, for at stille det i Relief, er det mit Skøn, at den højtærede Socialminister i nogen Grad overvurderer adskillige af de Vanskeligheder, som den nugældende Lovgivning i visse Retninger frembyder.

Lad mig eksempelvis nævne den foreslaaede Ophævelse af Begrebet Forsørgelseskommune. Som det stilles op af den højtærede Socialminister, ser det jo ud til at være ganske overordentlig meget. Jeg tror, det stilles op til mere, end det i Virkeligheden er. Jeg ved meget vel, at det nuværende System medfører et ikke ubetydeligt Arbejde paa forskellige Steder, men saa meget som den højtærede Minister vil gøre det til, tror jeg heller ikke, det er. Paa den anden Side indrømmer jeg, at Begrebet Forsørgelseskommune ofte virker baade tilfældigt og ubilligt, og jeg skal ikke have noget at indvende imod dets Ophævelse.

Hvad angaar et andet Punkt, nemlig Fortolkningen af de nugældende Love, gøres det fra den højtærede Ministers Side gældende, at denne Fortolkning tager en Bunketid, Tid er Penge, og at der nu vil oprinde gyldne Dage, naar vi faar denne Socialreform, for da bliver det „was anders“.

Ja, det er jo Spørgsmaalet. For det første tror jeg, at Forstaelsen af de nugældende Sociallove i det væsentlige ligger fast;